

Genhold til de Grunde, der saaledes ere anførte, kommer denne Deel af Betænkningen til det Resultat, at det vil være utilraadeligt at vedtage det foreliggende Lovforslag enten i den Skikkelse, det har, eller i nogen anden, hvorved der gribes ind i det omhandlede Forhold. Dernæst, skjøndt Betænkningen ikke vil gaae ind paa Enkeltheder, fremhæves dog nogle saadanne, som den ikke troer at burde lade uomtalt. Det er nemlig, for det Første, Hensynet til Børnenes Opdragelse. Der er 2 Forhold, der i saa Henseende fremhæves. For det Første, at en af Paragrapherne har tilladt Forældrene, uagtet de for Egtteskabet have forpligtet sig til at lade Børnene opdrage i en vis Religion, efter fælles Overenskomst at forandre denne Bestemmelse, og dernæst den ringe Garantie, der skulde være for Børnenes moralske og religiøse Dannelse. Med Hensyn til det Første formenes det, at det vilde være „baade forargeligt og for Børnenes moralske og religiøse Dannelse høist fordærveligt, om der idelig og paa ethvert Trin af deres Udvikling kunde vedtages en Forandring i den Bestemmelse, der engang var tagen om den Tro, hvori de skulde opdrages“. Det omtales her som Noget, der hyppigt vil kunne indtræde; at Forældre skulde finde sig foranledigede til at forandre den religiøse Retning, hvori de først havde bestemt at opdrage deres Børn. Det tør dog imidlertid antages, at saadanne Tilfælde yderst sjældent ville indtræffe; men at de kunne indtræffe, tør man vel ikke benægte. Man kan jo antage Muligheden af, at enten den Ene eller begge Forældrene vilde forandre den Troesbekjendelse, de hidtil have fulgt, og i et slikt Tilfælde vilde det unægteligt være yderst haardt, om Lovgivningen skulde lægge dem Hindringer i veien for at føre deres Børn over med sig i den Religion, de selv fulgte. Det er det, Udskafet har havt for Die, og jeg troer ikke, man vil kunne dable en saadan Bestemmelse. Der tilføies, at der i disse Forhold kunde ligge Anledning til de vanskeligste Spørgsmaal, og at „det vistnok vilde være aldeles utilraadeligt, om en Lov vilde gaae ind paa den forviklede Casuistik, hvorpaa man kan komme ind, naar man vil betænke alle de forskjellige Muligheder, som her kunne møde“. Deri er jeg aldeles

enig, og jeg skal, idet jeg henholder mig netop til disse Ord, ikke videre udtale mig om denne Sag. Med Hensyn til Børnenes moralske og religiøse Dannelse hedder det, at „det Middel, som Lovforslaget har valgt for dette Dier med, vilde være lidet skiftet til at berolige den, som lader sine Tanker falde enten paa disse Børns aandelige Vel eller paa de Farer, hvorfor Borgersikkerheden udsættes. Der fordres nemlig i Lovudskafet, at de Børn, som ikke bekjende sig til Folkekirken, eller som ikke ville underkaste sig den christelige Daab eller Confirmation, skulde alligevel være forpligtede til at underkaste sig den almindelige Underviisning, men med Hensyn til den religiøse Underviisning være fritagne for denne i Almueskolerne, mod at de dog godtgjøre, at de ikke savne Oplysning om de moralske og almindelige religiøse Begreber, samt at de, forsaavidt de høre til et christeligt Troessamfund, skulde have Kundskab i Bibelhistorien. Der menes, at disse Bestemmelser ere i høi Grad løse og ubestemte. Det kan jeg paa ingen Maade anerkjende.

Med Hensyn til hvad der er yttret om, at der ikke maa savnes Oplysning om de moralske og almindelige religiøse Begreber hos Børn, da er det et Tilfælde, som vil findes at have lidet praktisk Betydning, thi det angaaer kun Børn, hvis Forældre høre, eller som selv høre til et Troessamfund, som ikke er christeligt, og af saadanne have vi kun her den jødiske Religion, og hos Jøderne gives der ganske bestemte Regler med Hensyn til Børnenes Opdragelse og Underviisning, saa der, som sagt, er lidet Bægt at lægge paa disse Ord. Hvad derimod dem angaaer, der høre til christelige Religionsamfund, staaer der, at de skulde have Kundskab i Bibelhistorien, og denne Bestemmelse maa jeg ansee for fuldkommen tilstrækkelig, eftersom Bibelhistorien indbefatter alle de christelige Troeslærdomme, og kun i den Henseende er forskjellig fra den saakaldte Lærebog, at den ikke giver dem i en særskilt systematisk Form, et Fortrin, der vistnok kan være meget tvivlsomt, og er blevet anset for meget tvivlsomt. Naar der er yttret Tvivl om, hvorledes man skulde forstikke sig, at den religiøse og moralske Dannelse, som saadanne Børn havde faaet, havde faaet nogen Plads udenfor deres Huskommelse,